

Jubilo dr. Ante

Libenich

Početni broj stoji Din 0.50.

GRADEKA BIBLIOTEKA
"JURAJ STROSSMAYER"
ŠIBENIK
Poštarijna plaćena u gotovom

KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 30. studenoga 1930.

Broj 25.

Biskup Strossmayer i starokatolici

XV.

DOKUMENTI

3. Biskup dr. J. Strossmayer izjavljuje se vjernim Papi i rimokatoličkoj Crkvi i protiv podmetnutoga govora, koji je tiskan u Americi.

„Ponosim se i držim jednim od osobitih darova božanske dobrote, što sam, rođen i odgojen od katoličkih roditelja, vszda stalno prianjaso za katoličku vjeru. Ima gotovo šezdeset godina, što sam u redu svećeničkom, a četrdeset, što sam u redu biskupskom; cijelo pak to vrijeme učim i tumačim očito i javno potpunu i cjelovitu katoličku nauku prema shvaćanju Majke Crkve. O tome postoje gotovo bezbrojni dokazi, koji su većinom postali javno-pravnima. Na silnu je bol i žalost duši mojoj, što se našlo lakoumnih i opakih ljudi, koji su se usudili na zlo upotrebiti moje ime i auktoritet, da duše, otkupljene Kristovom krvlju i pozvane k besmrtnoj nadi, zavedu i otrgnu od katoličke Crkve....

... Nek znadu svi, napose oni, kojima je blizu pogibao zavedenja i naopakosti, da je meni katolička Crkva najmilija, da ja o njoj uvijek i svagdje govorim kano o istinitom i živom tijelu Krista Gospodina, Boga i Spasitelja našega; kano o svetoj zaručnici Duha Svetoga, od koga ona dobiva svoju jakost, svoju snagu, svoju nepobjedivost i svoja neprestana slavodobića. Katolička je Crkva meni jedina potrebita između Boga i ljudi, jedina prava... tajna svetoga Križa.

... Crkvu katoličku moramo ovdje na zemlji držati Majkom, da zavrijedimo imati na nebu Boga Ocem.

... Uz to ja ljubim, štujem i najvišu čast iskazujem rimskoj Crkvi, matici i učiteljici svih crkvi na svijetu. O rimskoj Crkvi najradije i svim srcem ponavljam sjajno svjedočanstvo sv. Ireneja, biskupa i mučenika,

što ga iznosi u djelu „Contra haereses“. U III. knjizi 3. glavi toga djela slavi ovaj svetac rimsku Crkvu, koju zove najvećom i najstarijom, utemeljenom od prealavnih dvaju apostola Petra i Pavla; s tom Crkvom, kaže, treba da se poradi njezina silnijega poglavarstva slaže svaka crkva, to jest, svi posvuda vjernici; u njoj su vjernici svuda i uvijek sačuvali apostolsku predaju. O toj Crkvi opet tvrdi u tom istom djelu: U nju su kao u kakvo bogato skladište Duha Svetoga sanijeli apostoli svu istinu.

Gledajući ova prava i odlike rimske Crkve govorim ja češće sam sebi: Radije neka milosrdni i strpljivi Bog zaboravi mene i moje spasenje, nego da ja ikad zaboravim, što dugujem slavnoj i staroj ovoj Crkvi. Neka mi radije zauvijek zastane riječ u ustima i neka zanijemim, nek mi se radije osuši desnica, nego da i riječ izustim ili napišem, koja ne bi bila na hvala, čast i slavu ove Crkve. To je nepromjenljivo bilo, jest i bit će, uvijek moja vjera, moja misao. Znam ja nadalje i duboko osjećam, da ovo pravo, povlastica i slava rimske Crkve dolazi od sv. Oca Pape, nasljednika svetog Petra, čiji je prijesto udaren za uvijek u Rimu. Nasljednik je sv. Petra ovdje na zemlji mjesto samoga Isusa Krista, Boga i Spasitelja našega; on je vidljiva Božja glava, on otac svih vjernika, on vrhovni pastir Gospodnjega stada, on neprevarljivi učitelj i ovaca i janjaca u Crkvi Božjoj.

Ja sam uvijek usvajao, što reče naš sveti Jeronim papi Damasu u XV. poslanici na nj: Ja sam u zajednici sa Tvojim blaženstvom, to jest s

Petrovom stolicom; znam, da je Crkva sagrađena na toj stijeni. Kogod izvan toga doma bude ieo janje, bezbožan je. Ne bude li tko u Noinu kovčegu, poginut će, kad zavladá potop. — To je bila postojana moja vjera, moja misao i nepromjenljivo pravilo života, koju ću potpanu i neokrnjenu ponijeti k samomu prijestolju Božjemu kao zalag života i vječnog svojeg spasenja.

Sve ovo, molim Te, dragi brate, proglašim u svojim novinama i porazi moje pakosne klevetnike.“

(Iz lista biskupa J. J. Strossmayera na Kovingtonskoga biskupa Kamila Paula Maesa u Sjevernoj Americi od dne 18. Junia 1889. otiskan u „Glasniku Djakovačke biskupije“ br. 12. godine 1889. — List je bio pisan latinskim jezikom. Ovo je prijevod iz latinskog originala.)

Starokatolički mjesni listić je u svom 4. broju od 31. kolovoza t. g. ipak u izvratku prepisao i donio taj tobožnji govor i napomenu u opasci k naslovu, da se nalazi u sveuč. biblioteci u Zagrebu pod br. 159.666, a ne kaže, da je to ta zloglasna brošura. Žalostno je, što hoće da ovako podmeću kukavičino jaje i time se eto čak — dičel I tom duševnom hranom hrane oni svoje pristaše ili malo cijene svoje pristaše ili se više ne boje neistine!

Inkvizicija

Poznato je, da uopće sve, što krivovjerci i odmetnici iznose proti katoličkoj Crkvi, iznose iz zlobe, zloma vjerom. Znadu, da je krivo; znadu, da lažu, a ipak lažu i kleveću. Neke su klevete po stoti put bile pobijene i poviješću je dokazana njihova neosnovanost, a ipak svaki novi protivnik ponovno iznosi iz ropotarnice takve klevete, da se nabaci na Crkvu. Jedna od kleveta, koja se baca na rimsku Crkvu i Pape jest pitanje tako zvane inkvizicije. A jer i naša

neprijatelji, i ako su učili crkvenu povijest, rado u svakoj prigodi okrivljuju crkvu zbog inkvizicije, prikazat ćemo je u svijetlu povjesne istine.

Što je inkvizicija? Crkva je savršeno društvo, a svako društvo ima pravo i dužnost zahtijevati, da članovi vrše dužnosti, koje im dotično društvo nameće i da žive u duhu dotičnoga društva. Inače ima pravo, da nemarna člana isključi. Tko može da to pravo uskrati Crkvi? Pastir odstranjuje iz tora šugavu ovcu, da mu ne otruje stado. Pa i danas, u vijeku slobode, države kuju zakone za zaštitu države, pak neka redarstvo, vlast, nađe koga, da bi svojim načelima, radom, bio na štetu države, protivdržavne i razvratne elemente mahom pograbi i najstrože primjenjuje na njih zakone, za obranu svoju i društva. Tko da joj poreče to pravo? No tko cijeni, što je vjera i duhovni život, priznat će, da i Crkva ima daleko veće pravo i dužnost, da zaštititi svoj nauk i svoje vjernike od otrovnih i pogibeljnih članova. Zato je uprav nastala tako zvana inkvizicija. Crkvi je Gospodin ostavio svoj nauk, da ga čuva čist i nepatvoran, a zato treba da pazi, da se ne bi uvukle kakve zablude, pak stoga treba da bdije i istražuje, a to znači latinska riječ inkvizicija. Dakako da to treba da čini i činio

je najprije biskup u svojoj biskupiji. No kad su učestala i raširila se krivovjerja, Papa bi slao i svoje ođslanike, da pomažu biskupima u ovom poslu i davao bi upute, kako da se istražuju krivovjerci.

Neki sabori su određivali, da se odrede u župi svećenik i nekoliko dobrih svjetovnjaka, zakletih, koji će istraživati krivovjerce.

Kad se uvidjelo, da kraj širenja krivovjerstva onaj postupak nije dostatan, tada nastadoše pravi sudovi inkvizicije, na koje bijahu pozvani krivovjerci i sumnjivi, ispitujući njihovu krivnju, a poslije prepuštajući krivce svjetovnoj vlasti, da ih kazni.

Treba napomenuti, da se u ono vrijeme krivovjerstvo smatralo ne samo zločinom proti vjeri, nego i prekršajem proti državi. Zato je državna vlast pomagala sudišta inkvizicije i postupala proti krivcima kao proti neprijateljima države i društva, jer je takav bio duh vremena, dok nijesu države, ateistične ili indiferentne, stale zanemarivati vjeru ili u presizanju u prava Crkve pače stale zaštićivati krivovjerce i odmetnike.

Kao u drugim pitanjima, tako i u ovome tko bi sudio ona vremena prema današnjem shvaćanju, ne samo da bi krivo činio, nego bi pokazao ili veliko neznanje ili zlobu.

Iz ovoga se vidi, da je postanak inkvizicije i njezina ustanova bila barem toliko pravedna i opravdana, koliko i današnje redarstvene mjere i ustanove, te da se s te strane ne može Crkvi ni najmanje zamjeriti, jer se ona služila svojim pravom za duhovno, a često i za tjelesno dobro svojih vjernika.

Ovo je povijest!

Čini dobro!

(Primjeri iz života)

Moj drug i ja odosmo u polje na šetnju. Ugledasmo neko dijete, gdje plače i dolazi nam ususret. Kad smo ga upitali, što mu je, reče nam, da se ne zna kući vratiti. Povedosmo ga do prve željezničke stražarnice. Tu nam stražar pokaže kuću, odakle je dijete. Tamo ga predadosmo materi. Domala je počeo da se igra s braćom.

U jednoj šumi kraj puta čuvali su vojnici stražu. Bili su i gladni i žedni. Ja sam u boci imao tople kave, a moj drug vode i dva kruha s maslacem. To smo im darovali. Oni su nam htjeli platiti, ali mi nijesmo htjeli uzeti novac.

Jednom je sam prolazio neki slijepi rudar preko trga tapajući štapićem. Moj učitelj dade mi znak. Došao sam k slijepcu i poveo ga do tramvajske stanice. Pomogao sam

Kako umiru progonitelji Crkve i Pape

(Svršetak)

Arnaldo da Brescia, krivovjerac, bi sažgan živ. Cola da Rienzo bi raščetvoren i obješen u mesarnici. Hus i Jerolim Praški bijahu sažgani kao krivovjerci od svjetovne vlasti. Luter, kad se pri nekoj gozbi prejeo i propio, rigajući psosti i uvrede proti Papi, bi spopadnut od smrtne boli i kukavno izdahnu. Jadno svršiše i Ekolampadij, Karlostadij, Bucero, Zvinglije. Kalvin, živ izjedan od crvi, zazivaše sotonu, da ga oslobodi od užasnih boli. Nije li grozna ova čitulja?

A tko bi opisao užasne posljedice, bratoubilačke ratove, rijeke krvi, požare i pustoš, što ih ovi nesretnici prouzrokovali. Da bi bar to osviještilo kasnija pokoljenja!

Napoleon, zaslijepljen slavom, ote Papi državu i slobodu, ali Moskva, Vaterlô i sv. Helena bijahu Božja osveta za uvrede Njegovom Namjesniku.

Murat Joakim diže se proti Papi, a malo vremena zatim bi ubijen.

Josip II, car austrijski, primi načela Febronijeva i htjede učiniti Crkvu robinjom države. Htjede stegnuti vlast Papinu, a uništiti biskupsku, te, da tako rečemo, biti sam u Crkvi Papa i biskup. A što se dogodilo? Kako je on, i ako katolik, bio prezreo Papu i ne htio ga slušati, tako prezirahu i ne slušahu njega njegovi podanici. U 48. godini već je došao na smrt, ali punu tjeskobe i žalosti. Bog mu je dao milost, da uvidi zlo, što ga bijaše učinio Crkvi, te 8 dana prije smrti opozove sve naredbe, što ih bijaše izdao glede vjere i Crkve.

Karlo X, kralj francuski, dođe u sukob s Crkvom i hoće da prisvoji vlast papinsku i biskupsku. Prevrat 1830. zbaci ga s prijestolja i izagna iz domovine. Jednako pokuša kasnije Ljudevit Filip. Kad nije uspio, da nagovori nadbiskupa pariškoga, da pristane uz njega, srdito ustane, uhvati ga i povuče k prozoru i pokazavši mu trg reče: „Gospodine nadbiskupe, spomenite se, da je bilo oboreno mnogo mitral“ A nadbiskup će njemu: „Sire, to je istina, ali neka Bog uzdrži kralju krunu, jer se dogodilo, da su bile oborene i mnoge krunel“ Godinu dana kasnije kralj izgubi krunu, te morade pobjeći iz Francuske. Naslijedi ga Napoleon III. S početka se pokazao pobožnim vladarom i dobrim katolikom, a sreća ga je pratila u svemu, tako da je Francuska postala jaka i slavna. No kad stade pogodovati slobodnim zidarima, slijediti nepravedna i pre-

mu, da se ukrca. Na koncu mi reče: „Bog ti platio!“

Prošle jeseni duhnu nenadno vjetar i nekom starom čovjeku odnese daleko klobuk. On ostade iznenađen, a ja otrčim i donesem mu klobuk.

Jedna stara i siromašna žena sakupila je u šumi breme drva. Uzela je pet komada, a drugi su ostali na zemlji, jer ih više nije mogla nositi. Mi, koji smo išli istim putem, uzemo joj svaki po koji komad i donijeli joj kući.

Jedan put sam našao na zemlji mladu lastavicu. Klapala je krilima, ali se nije mogla podići. Ja je uhvatim i bacim u zrak, a ona je dalje odletjela.

Jedna je mačka na zidu bolno mijaukala. Bio ju je ugrizao pas. Ja je primamim k sebi, vežem joj ranu i napravim joj posteljicu u našoj kući. Poslije nekoliko dana, kad je ozdravila, nestalo je. Otišla je k svome domu.

Jedan mrav, koji je nosio jajašce, upade u vodu. Ja ga izvadim, da ne pogine, i stavim na kopno. Sad se žurio, da nađe svoje drugove.

Bio neki siromašan drug, komu je otac umro, a mati bila bolesna, pa je gladan dolazio u školu. Učitelj je opazio, da je blijed i gladan, te mu dade nešto novaca. Ja sam mu rekao, neka dođe u moju kuću i imat će svako jutro kavu. I on je dolazio, dok mu majka nije ozdravila. (Svršetak) D. K. S.

vratna načela, prepustivši Papu na volju buntovnika i lože, iznevjerivši se tako svome obećanju, mjesto da ga brani i pomaže, tada poče zapadati i njegova zvijezda. Njegova neiskrena politika naiđe na osudu njegovih podanika, izgubi rat sa Pruskóm, a time krunu i slobodu, prezren i proklinjan, da umre nekoliko godina kasnije.

Sve ovo, što smo naveli, povjesne su činjenice, dakle nepobitna istina. Da je samo i jedan dio ovoga, imalo bi biti dosta, da otvori oči slijepcima. A ove činjenice dokazuju, da Bog ne kara samo pojedine osobe, nego zbog njih i potomke, države, mnoštva. Bog ne da, da se dira u Njegovu Crkvu i u Njegova Namjesnika, pak ovo treba da bude za nauk današnjim liberalcima, odmetnicima i neprijateljima Crkve i Papinstva!

Kloni se mješovite ženitbe

Pod mješovitom ženitbom razumijeva se ženitba, u kojoj katolik uzima nekatolikinju ili katolikinja uzima nekatolika.

Zakonik katoličke Crkve najstrože zabranjuje takvu ženitbu, a zabranjuje je i zakon Božji, ako postoji pogibelj otpadništva od vjere ili katoličkom ženitbenom drugu ili djeci. No ako za takvu ženitbu postoji veoma važan i opravdani razlog, Crkva za nevolju dopušta i takvu ženitbu, ali uz uvjet, da se vjerenici obvežu, redovito pismeno: 1. da će se vjenčati pred katoličkim svećenikom; 2. da će svu svoju djecu — mušku i žensku — krstiti i uzgojiti u katoličkoj vjeri. Nekatolički ženitbeni drug mora se obvezati, da ne će priječiti svoga nekatoličkog druga u vršenju vjerskih dužnosti i da ga ne će nagovarati na otpad od katoličke vjere. A dužnost će pak biti katoličkoga ženitbenog druga, da razborito nastoji oko obraćenja nekatoličkoga druga. Vjerenici pak ne smiju ni prije ni poslije sklopljene ženitbe pred katoličkim svećenikom stupiti pred nekatoličkoga svećenika, da se vjenčaju ili obnove vjenčanje.

Đušobrižnicima pak katolički crkveni zakon naređuje, da svakako, u koliko im je to moguće, uznastoje zapriječiti takvu ženitbu. Ako je pak za nevolju sklopljena, da brižno i budno paze, da vjerenici vjerno izvrše zadana obećanja i preuzete obaveze. Kod takve ženitbe Crkva zabranjuje vjenčani blagoslov i čitanje sv. Mise.

Ako katolički ženitbeni drug nema dozvolu crkvene vlasti za mješovitu ženitbu, to ne bi bila ženitba, nego prosto suložništvo.

Mješovitih ženidaba bilo je uvijek i kod nas. No dok su prije bile veoma rijetke, poslije rata su nažalost učestale. A što je najžalosnije, često puta se događa, da katolikinja, koja sklapa takvu ženitbu, otpada od svoje vjere, a djeca takvih brakova bivaju krštena i uzgojena u drugoj, nekatoličkoj vjeri. Stid nas je to priznati, ali činjenica je, koja se sakriti ne da, da n. pr. pravoslavkinje pri takvim ženitbama mnogo rjeđe mijenjaju vjeru negoli naše katoli-

kinje. Bit će tomu katkad uzrok poznata ženska prevrtljivost i slaba vjera, ali opet moramo priznati, da svaka, koja pri mješovitoj ženitbi otpada od katoličke vjere, ne čini to ni iz uvjerenja, ni rado, ni stoga, što ne bi mnogo držala do svoje vjere, nego više puta, jer je jadnica ili prevarena ili prisiljena. No ipak tim je još ne možemo opravdati, jer bi morala biti pripravna, da radije podnese koju mu drago štetu ili sramotu, pa i život svoj da žrtvuje, negoli da otpadne od vjere.

Svakako, jer su takve ženitbe vrlo opasne po dotičnu katoličku stranku i po njezin porod, mora ih se svaki svijesni katolik kloniti, a ujedno i druge svjetovati, da ih se klone. Ako ih Crkva za nevolju dopušta, to je isto kao bolesnik, koji se podvrgava i najtežoj i najopasnijoj operaciji, samo da glavu spasi.

Koliko je pogibelji u mješovitim ženitbama i kako strašnim posljedicama znadu one uroditi, to ćemo vidjeti drugi put u našem „Katoliku“.

U kat. Crkvi je najsigurniji spas!

Čita se o Melanktonu i njegovoj majci ovo:

U jednoj čednoj i prostoj sobi nalazi se na svojoj postelji u smrtnoj borbi žena u podmakloj dobi a to je starica majka Melanktona, prvoga sudruga Luterova. Jadna se žena nalazi na svrsi života. Katkad kao ustravljena strašnom prikazom rastvara svoje polugasle oči, te nemirno baca pogled ukolo, a katkad obuzeta više teškom tugom negoli istom bolesti, koja joj srce para, duboko uzdiše... Melankton, njezin sin, koji nijemo i žalosno stoji kod njezine smrtno postelje, tješi je, da joj olakša one strašne zadnje smrtno časove. Ali zaludu... Riječi sinovljeve još većma povećavaju boli majčine, koja napokon skuplja sve svoje sile, te se malko podiže na postelji i milo i ljubezno gledajući svoga sina Melanktona zavapi: „Ahl mili sinko, mili sinko, kaži mi u ovom strašnom času, zaklinjem te majčinim srcem, zaklinjem te majčinom ljubavi, kaži mi, molim te, u kojoj vjeri moram umrijeti, da se zauvijek spasim!... Sinko moj, sinko moj, srce i ljubavi moja, molim

te, réci mi pravu istinu, da po tvojoj krivnji tvoja jedna majka ne ode zauvijek izgubljena!..." Melankton joj tada sa suzom na očima odgovori: „Ah! ljubrzna majko, hoćeš dakle, da ti rečem pravu istinu! Dobro, govorim ti očito: U našoj se protestanskoj vjeri slobodnije i razuzdanije živi, ali se u katoličkoj vjeri sigurnije umire, da se postigne vjekovito spasenje!“

A što na ovo bezvjerci i odmetnici? ... Je li onda svaka vjera jednaka?!

Svaštice

Duhovne vježbe u Nizozemskoj

Katolici u Nizozemskoj, i ako žive opkoljeni od protestanata, ističu se vrlo lijepim radom u duhu Katoličke Akcije. I ako ih ima samo 2 milijuna, ipak lanijske godine 11.039 muškaraca učinilo je duhovne vježbe po pravilu sv. Ignacija. — I u Zagrebu su su naši Oci Isusovci otvorili *Dom za duhovne vježbe*, pa želimo mnogima, da se u njemu okoriste za spasenje svoje duše.

Narod vjeran Crkvi

Nadbiskup Guadalajara presvij. Orozco za vrijeme krvavoga progonstva živio je u gorama svoje biskupije, gdje je živjelo 15.000 katolika. Ostao je među njima dvije cijele godine. Odatle je upravljao svojom velikom biskupijom. Svi su vjernici znali, da je biskup tu. No svi su čuvali tajnu tako, da je izmakao policiji, koja ga je dvije godine tražila. Jesmo li mi tako jaki u čuvanju tajne, kad nam tko nešto povjeri?

Napoleon i Crkva

Napoleon, zatočen na otočiću sv. Jelene, gledajući neizmjernu površinu oceana reče: „Narodi prolaze, prijestolja se ruše, jedina Crkva ostaje!“ — Tako je! Iza velikoga rata mnoga su se prijestolja srušila, i ako neka veoma slavna u povijesti, a Crkva je ostala i sjaje još većim sjajem i priznanjem sa strane svih država, koje kod Pape drže svoja poslanstva u mnogo većem broju negoli prije rata.

Naši dopisi

VELI RAT (Dugi otok), 24. studenoga 1930.

Lijepo vjersko slavlje

Požrtvovnošću župljana i agilnošću Djevojačkoga društva skupila se potrebna svota za nabavu kipova Presv. Srca Isusova i sv. Terezije Malog Isusa. Kipovi su svečano blagoslovljeni prigodom zavjetnoga blagdana Gospe od Zdravlja 21. t. mj. Taj je dan bilo vjersko slavlje za okolišna sela. Ovom je prigodom pristupilo preko polovine vjernika na sv. pričest, a osobito se istakla ženska mladež i djeca pučke škole.

Svečanu je Misu (K. Adamić „Senjaka Miša“) uz pratnju harmonija pjevalo Djevojačko društvo. Mjesni župnik održao je svečano slovo u čast Bl. Dj. Marije, sv. Terezije i Presv. Srca Isusova. Popodne je bio blagoslov sa Presvetim i sa posvetom Presv. Srcu. Ima nade, da će pobožnost Presv. Srca porasti u župi te da će ženska mladež prednjačiti župljanima u pobožnosti i u čestom primanju sv. sakramenata. Bilo na slavu Bl. Dj. Marije, sv. Terezije, Srca Isusova i na spas duša!

Naše knjige

Rimski misal od sveuč. prof. dra Kniewaldsa. (Za privatnu upotrebu. 2. izdanje.) Ovo novo izdanje sadržaje misne obrasce za sve dane u crkvenoj godini i sve svetačke blagdane, te kratke liturgijske bilješke, sve na živom hrvatskom jeziku. Red i čin Mise štampan je latinski i

hrvatski. Ulomci sv. Pisma prilagođeni su poznatom prijevodu sveuč. prof. dra Franje Zagoda i Evandelistara o. Petra Vlašića. Himne i posljednice izvrštene su prema prijevodu o. Milana Pavelića, a čitanje iz proroka Jeremije u velikom tjednu u prekrasnom prijevodu sveuč. prof. dra Antuna Sovića. Ovo je najbolji molitvenik za inteligenciju i častvo, koji prema želji našega Episkopata ima da služi kao nescrpivo vrelo crkvenoga života i privatne pobožnosti u duhu katoličke liturgije. Djelo obasiže VI i 1015 stranica formata 8x13 cm, a štampano je na finom neprozirnom brevirskom papiru. Cijena je primjerku, uvezanom u cijelo platno sa zlatnim natpisom Din 50, a u koži Din 100 (poštarina Din 3). Narudžbe prima: *Dr Stjepan Markulin - Zagreb, Kurelčeva ul. 3, a može se dobiti i kod: Don Ante Radića u Šibeniku.*

Katolici, širite „KATOLIK“!

Iz katoličkoga Šibenika

Blagdan Gospe od Zdravlja sa svojom devetnicom proslavljen je ove godine u Šibeniku svečanije nego obično. Utješljivo je bilo vidjeti veliko mnoštvo vjernika, što pristupahu na sv. sakramente po svim crkvama, a osobito u Stolnici. Presvij. biskup držao je svečani pontifikal sa papirskim blagoslovom, a uvečer blagoslov. Na večernjoj propovijedi crkva je bila dubkom puna kao u rijetkim zgodama. Dao Bog, da bude trajna ploda, te kršćani nikada ne zaborave, da je djelotvorna vjera zalag i utjehe i dobrostanja.

Adventske propovijedi. U nedjelju 30. t. mj. počinje vrijeme *došašća (adventa)*. U Stolnoj Bazilici sv. Jakova svake nedjelje u 5 sati biće ružarje te adventska propovijed i blagoslov. Ove godine će propovijedati vlč. don Ante Radić.

Redenje. U nedjelju 23. t. mj. presvij. biskup u sjemenišnoj crkvi podijelio je zadnji red prezbiterata prefektu sjemeništa vlč. Petru Miheliću. Mladostnik će prvu sv. Misu prikazati 8. XII. t. g. u Starom trgu ob Kolpi (Slovenija). Neka ovom radosnom prilikom primi i naše najsrdačnije čestitke! Radujemo se, što u njemu naša šibenska biskupija dobiva novoga svećenika.

Sv. Ceciliju, zaštitnicu glazbe, proslavila je i ove godine naša „Šibenska Glazba“. 21. t. mj. uvečer priredila je koncert s lijepim i biranim programom, a na saturday 22. t. mj. korporativno je prisustvovala ujutro sv. Misi u crkvi sv. Nikole, dok je uvečer bio ophod gradom, zabavno veče i tradicionalna zajednička večera.

Devetnica Neoskrvnjenom Začecu Bl. Dj. Marije počinje u crkvi sv. Frane 28. t. mj. i obaviti će se u radne dane u 6 s. večer, a u nedjelju u 4 s. poslije podne. Svaki dan pred izloženim Svetotajstvom bit će razmatranja o otajstvu Neoskrvnjenoga Začeca i blagoslov sa Presvetim.

Božićne Jaslice

sa i bez štalice u raznim veličinama
umjetnička izradba iz
tvrde sadrene mase

imade uvijek na skladištu

HRVATSKA KNJIŽARA - SPLIT

ZAHITIJEVAJTE CJENIK!

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izradjujem: sve vrsti svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — **Uz najpovoljnije cijene:**

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vauredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Počasna diploma: Ruma 1909
Sarajevo 1923.

Počasna diploma i srebrna
medalja: Split 1925

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveb. JOSO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — Štampa: Pučka Tiskara, Braća Matačić ph. Petra, predstavnik Vjek. Matačić.